

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2017 r. — Republika Litewska / Komisja Europejska**(Sprawa T-603/17)**

(2017/C 357/38)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič i M. Palionis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/1144 z dnia 26 czerwca 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)⁽¹⁾ w zakresie, w jakim przewidziano w niej odnoszącą się do Litwy korektę finansową na kwotę 4 207 894,93 EUR;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Stosując ze względu na niedociągnięcia w kluczowych mechanizmach kontroli wynoszącą 5 % zryczałtowaną finansową korektę w wysokości 4 207 894,93 EUR Komisja Europejska (zwana dalej „Komisją”) dopuściła się naruszenia art. 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013⁽²⁾ ze względu na to, że wydając rozstrzygnięcie w przedmiocie zakresu niezgodności, charakteru naruszeń i wyrządzonej Unii Europejskiej szkody finansowej:

1. instytucja ta zajęła błędnie stanowisko, że jakość kontroli na miejscu przeprowadzonych na Litwie była nieodpowiednia i należy to uznać za niedociągnięcie w kluczowych mechanizmach kontroli, a to dlatego, iż:
  - 1.1. błędnie zinterpretowała ona i zastosowała art. 26 ust. 1 a) rozporządzenia (UE) nr 65/2011⁽³⁾, i przyjęła bezzasadnie na podstawie tej interpretacji za wykazane, że podczas przeprowadzanej na miejscu kontroli litewskie władze nie sprawdziły tego, czy złożone przez beneficjentów wsparcia wnioski o płatność były poparte dokumentami księgowymi oraz inną odpowiednią dokumentacją;
  - 1.2. błędnie zinterpretowała ona i zastosowała art. 26 ust. 1 a) rozporządzenia (UE) nr 65/2011 i przyjęła bezzasadnie na podstawie tej interpretacji za wykazane, że podczas przeprowadzanej na miejscu kontroli litewskie władze nie sprawdziły tego, czy operacje będące przedmiotem finansowania publicznego zostały przeprowadzone w szczególności zgodnie z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych;
  - 1.3. błędnie zinterpretowała ona art. 25 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 65/2011 i w oparciu o tę interpretację uznała, że inspektorzy przeprowadzający kontrolę na miejscu nie spełniali wymogu niezależności od pracowników zaangażowanych w przeprowadzanie kontroli administracyjnych tej samej operacji;
2. zajęła błędnie stanowisko, że jakość kontroli wydatków dokonanych na Litwie była nieodpowiednia i należy to uznać za niedociągnięcie w kluczowych mechanizmach kontroli, a to dlatego, iż:
  - 2.1. błędnie zinterpretowała ona art. 24 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 65/2011 i przyjęła bezzasadnie na podstawie tej interpretacji za wykazane, że nie zweryfikowano odpowiednio racjonalności zaproponowanych kosztów;
  - 2.2. w każdym razie w nieuzasadniony sposób zastosowała ona wynoszącą 5 % korektę finansową, a to dlatego, że ustalona skala potencjalnej niezgodności z systemem służącym kontroli ważności dokonanych wydatków jest znacznie mniejsza;

3. nie wzięła ona pod uwagę, na szkodę Unii Europejskiej, wydatków związanych z pracą wolontariuszy i błędnie zajęła stanowisko, iż nieodpowiednio sprawdzono to, czy wydatki poniesione na czynności związane z nieruchomościami spełniają ustanowione wymogi i, co za tym idzie, popełniła błąd przy ustaleniu tego, czy miały miejsce niedociągnięcia w kluczowych mechanizmach kontroli, a to dlatego, iż:
- 3.1. błędnie nie uwzględniła ona dostarczonych przez litewskie instytucje danych odnoszących się do nakazanej przez Agencję i dokonanej przez niezależnych ekspertów weryfikacji, w trakcie której ustalono, że mogło w rzeczywistości dojść do wyrządzenia szkody w funduszach UE i jaka była jej wielkość tej szkody, a także, że ta szkoda była związana z niedociągnięciami w systemie kontroli wkładów rzeczowych (pracy świadczonej nieodpłatnie przez wolontariuszy), i w nieuzasadniony sposób zastosowała wynoszącą 5 % zryczałowaną korektę finansową;
- 3.2. nieprawidłowo uznała, że przy administracyjnej kontroli wniosków o wsparcie i weryfikacji wydatków poniesionych w ramach projektów – wkłady rzeczowe (nieruchomości) nie przestrzegano art. 24 ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia (UE) nr 65/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017 L 165, s. 37.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013 L 347, s. 549).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzenia procedur kontroli oraz do zasady wzajemnej zgodności w zakresie środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. 2011 L 25, s. 8).

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2017 r. – ICL-IP Terneuzen i ICL Europe Coöperatief/Komisja

(Sprawa T-610/17)

(2017/C 357/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ICL-IP Terneuzen, BV (Terneuzen, Niderlandy) i ICL Europe Coöperatief UA (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci R. Cana i E. Mullier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2017/999 z dnia 13 czerwca 2017 r. zmieniającego załącznik XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. 2017, L 150, s. 7) w zakresie, w jakim Komisja włączyła bromek n-propylu do załącznika XIV do rozporządzenia REACH;
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania; oraz
- zastosowanie wszelkich innych środków, jakich wymagają względy słuszności.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący popełnienia przez Komisję Europejską oczywistego błędu w ocenie ze względu na nieuwzględnienie wszystkich istotnych okoliczności faktycznych i naruszenia zasady dobrej administracji.
- Skarżący podnoszą, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie nie analizując w sposób dokładny i bezstronny przedłożonych jej przez skarżących istotnych informacji wskazujących, iż omawiana substancja nie spełniała kryteriów uznania za substancje priorytetowe i włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia REACH. Skarżący twierdzą, że, gdyby Komisja Europejska wzięła te informacje pod uwagę, wynik otrzymany przez omawianą substancję byłby niższy od wyniku innych substancji, które nie zostały uznane za substancje priorytetowe w tej samej rundzie ustalania pierwszeństwa i substancja ta nie zostałaby włączona zaskarżonym rozporządzeniem do załącznika XIV do rozporządzenia REACH.